

Становище на Комитета (член 64)

Становище 1/2020 относно проекта на испанския надзорен орган по защита на данните във връзка с изискванията за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение съгласно член 41 от ОРЗД

Прието на 28 януари 2020 г.

Съдържание

1	Кратко изложение на фактите.....	4
2	ОЦЕНКА.....	5
2.1	Обща обосновка на Комитета относно внесеня проект на изисквания за акредитация.....	5
2.2	Анализ на изискванията на Испания за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение	5
2.2.1	ОБЩИ БЕЛЕЖКИ	6
2.2.2	НЕЗАВИСИМОСТ	6
2.2.3	КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ	8
2.2.4	ЕКСПЕРТЕН ОПИТ	8
2.2.5	УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ	9
2.2.6	ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ.....	10
2.2.7	КОМУНИКАЦИЯ С ИСПАНСКАТА АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ (ИАЗД).....	11
2.2.8	МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД НА КОДЕКСИ.....	11
2.2.9	ПРАВЕН СТАТУТ	11
3	ЗАКЛЮЧЕНИЯ/ПРЕПОРЪКИ	12
4	ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ.....	13

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 63, член 64, параграф 1, буква в) и параграфи 3—8 и член 41, параграф 3 от Регламент 2016/679/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-долу „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 от него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид членове 10 и 22 от своя Правилник за дейността от 25 май 2018 г., последно изменени и приети на 10 септември 2019 г.,

като има предвид, че:

1) Основната роля на Европейския комитет по защита на данните (наричан по-нататък „Комитетът“) е да гарантира съгласуваното прилагане на ОРЗД в случаите, когато надзорен орган (по-нататък „НО“) възнамерява да одобри изискванията за акредитация на орган, наблюдаващ кодекс за поведение (по-нататък „кодекс“), съгласно член 41 от ОРЗД. Следователно, целта на настоящото становище е да допринесе за постигането на хармонизиран подход по отношение на предложените изисквания, които надзорен орган по защита на данните изготвя и които се прилагат при акредитацията от компетентния надзорен орган на орган за наблюдение на кодекс. Макар че ОРЗД не налага пряко единен набор от изисквания за акредитация, той насърчава съгласуваността. В становището си Комитетът се стреми да постигне тази цел, като: първо, изисква от компетентните надзорни органи да изготвят своите изисквания за акредитация на органи за наблюдение въз основа на член 41, параграф 2 от ОРЗД и на „Насоки 1/2019 относно кодексите за поведение и органите за наблюдение съгласно Регламент 2016/679“ на Комитета (по-нататък „Насоките“), като приложат осемте изисквания, изложени в раздела от насоките, посветен на акредитацията (раздел 12); второ, да предоставят писмени насоки, с които се обясняват изискванията за акредитация; и накрая, да приемат тези изисквания в съответствие с това становище, за да се постигне хармонизиран подход.

2) С оглед на разпоредбите на член 41 от ОРЗД компетентните надзорни органи приемат изисквания за акредитация на органите за наблюдение на одобрените кодекси. Те обаче следва да прилагат механизма за съгласуваност, за да дадат възможност да се приемат подходящи изисквания, с които да се гарантира, че органите за наблюдение наблюдават спазването на кодексите по компетентен, съгласуван и независим начин, с което се улеснява правилното прилагане на кодексите в целия Съюз и в резултат на това се допринася за правилното прилагане на ОРЗД.

3) За да бъде одобрен кодекс, който обхваща непублични органи и структури, като част от кодекса трябва да бъде определен орган (или органи) за наблюдение, който/които да бъде(ат)

¹ Позоваванията на „Съюза“ в настоящото становище следва да се разбират като позовавания на Европейското икономическо пространство („ЕИП“).

акредитиран(и) от компетентния надзорен орган като способен да извършва ефективно наблюдение на кодекса. ОРЗД не определя понятието „акредитация“. В член 41, параграф 2 от Регламента обаче се описват общите изисквания за акредитация на органа за наблюдение. За да може компетентният надзорен орган да акредитира даден орган за наблюдение, следва да бъдат изпълнени редица изисквания. Отговарящите за прилагането на кодекса трябва да обяснят и да докажат как предложеният от тях орган за наблюдение отговаря на изискванията, определени в член 41, параграф 2, за да бъде акредитиран.

4) Макар че изискванията за акредитация на органи за наблюдение са предмет на механизма за съгласуваност, разработването на изискванията за акредитация, предвидени в Насоките, следва да бъде съобразено със сектора на кодекса или спецификите му. Компетентните надзорни органи имат свобода на преценка по отношение на обхвата и спецификите на всеки кодекс и следва да вземат под внимание своето специфично законодателство. Следователно, целта на становището на Комитета е да се избегнат значителни несъответствия, които могат да засегнат дейността на органите за наблюдение, а оттам — и репутацията на кодексите за поведение, предвидени в ОРЗД, и техните органи за наблюдение.

5) В това отношение приетите от Комитета Насоки ще служат за ориентир при прилагането на механизма за съгласуваност. По-специално, в Насоките Комитетът пояснява, че макар и акредитацията на орган за наблюдение да се прилага само за конкретен кодекс, даден орган за наблюдение може да бъде акредитиран за повече от един кодекс, при условие че отговаря на изискванията за акредитация за всеки от тези кодекси.

6) Становището на Комитета се приема в съответствие с член 64, параграф 3 от ОРЗД във връзка с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Комитета в срок от осем седмици, считано от първия работен ден, след като председателят и компетентният надзорен орган са решили, че досието е пълно. По решение на председателя този срок може да бъде удължен с още шест седмици предвид сложността на въпроса.

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

1 КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФАКТИТЕ

1. Испанският надзорен орган представи на Комитета своя проект на решение, в който се съдържат изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекс за поведение, като поиска становище от Комитета съгласно член 64, параграф 1, буква в), за да се постигне съгласуван подход на равнището на Съюза. Решението относно пълнотата на досието бе взето на 25 октомври 2019 г.
2. В съответствие с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Комитета², поради сложното естество на разглеждания въпрос Комитетът реши да удължи първоначалния срок за приемане от осем седмици с още шест седмици.

² Версия 3, последно изменена и приета на 10 септември 2019 г.

2 ОЦЕНКА

2.1 Обща обосновка на Комитета относно внесения проект на изисквания за акредитация

3. Всички изисквания за акредитация, представени за становище на Комитета, трябва да са изцяло съобразени с критериите в член 41, параграф 2 от ОРЗД и следва да бъдат в съответствие с осемте области, описани от Комитета в раздела от Насоките, посветен на акредитацията (раздел 12, стр. 21—25). Становището на Комитета има за цел да се осигури съгласуваност и правилно прилагане на член 41, параграф 2 от ОРЗД по отношение на представения проект.
4. Това означава, че когато изготвят изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекси съгласно член 41, параграф 3 и член 57, параграф 1, буква п) от ОРЗД, всички НО следва да обхванат тези основни изисквания, предвидени в Насоките, а Комитетът може да препоръча на НО да изменят по подходящ начин своите проекти, за да се осигури съгласуваност.
5. За всички кодекси, които обхващат непублични органи и структури, трябва да има акредитирани органи за наблюдение. В ОРЗД изрично е предвидено изискването надзорните органи, Комитетът и Комисията да „насърчават изготвянето на кодекси за поведение, които имат за цел да допринесат за правилното прилагане на ОРЗД, като се отчитат специфичните характеристики на различните обработващи данни сектори и конкретните нужди на микропредприятията, малките и средните предприятия“ (член 40, параграф 1 от ОРЗД). Следователно, Комитетът признава, че изискванията трябва да служат за различни типове кодекси, които са приложими към сектори с различен размер, отнасят се към различни засегнати интереси и обхващат дейности по обработване с различни равнища на риска.
6. В някои области Комитетът ще подпомага разработването на хармонизирани изисквания, като насърчава надзорния орган да вземе предвид примерите, предоставени за пояснение.
7. Ако в настоящото становище не е разгледано специфично изискване, това означава, че Комитетът не приканва испанския надзорен орган да предприема допълнителни действия.
8. В настоящото становище не се разглеждат теми, представени от испанския надзорен орган и попадащи извън обхвата на член 41, параграф 2 от ОРЗД, като например препратки към националното законодателство. Въпреки това Комитетът отбелязва, че националното законодателство следва да бъде в съответствие с ОРЗД, когато се изисква.

2.2 Анализ на изискванията на Испания за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение

9. Като има предвид, че:
 - а. в член 41, параграф 2 от ОРЗД се съдържа списък с области на акредитация, които органът за наблюдение трябва да предвиди, за да бъде акредитиран;
 - б. в член 41, параграф 4 от ОРЗД се изисква всички кодекси (с изключение на тези, обхващащи публичните органи съгласно член 41, параграф 6) да имат акредитиран орган за наблюдение; и

- в. в член 57, параграф 1, букви п) и р) от ОРЗД е предвидено, че компетентният надзорен орган трябва да изготви и публикува проект на изискванията за акредитация на органи за наблюдение и да извършва акредитацията на орган за наблюдение на кодекси за поведение.

Комитетът е на мнение, че:

2.2.1 ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

10. Формулировката в изискванията за акредитация на испанския надзорен орган не е в съответствие с терминологията, използвана в Насоките. С цел последователност и яснота ЕКЗД насърчава испанския надзорен орган да използва терминологията от Насоките в проекта на изискванията за акредитация. Примерите включват: „Изисквания за акредитация“ вместо „Критерии за акредитация“ в заглавието, „отговарящи за прилагането на кодекси“ вместо „спонсор на кодекс или организатор на кодекс“, „страни по кодекса“ вместо „надзиравани органи“, „орган за наблюдение“ вместо „надзорен орган“, „вътрешен орган“ вместо „вътрешна организация“, „установяване [на органа за наблюдение]“ вместо „седалище [на органа за наблюдение]“. Засегнатите параграфи са: 1, 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 2, 3, 3.1, 3.2, 5.2, 5.3, 6.2, 6.3, 7.1, 8 и 8.2.
11. Въпреки че Комитетът признава, че позоваването на „следва“ може да се дължи на превода на испанските термини, използвани за изразяване на задължение, Комитетът препоръчва испанският надзорен орган да измени формулировката в проекта на изискванията за акредитация и да го замени с „трябва“, за да се гарантира задължението за спазването на изискванията.
12. Комитетът отбелязва, че не се посочва продължителността на процедурите за акредитация или оттегляне на акредитация. Въпреки че Комитетът приема, че тези области попадат в обхвата на насоките, подкрепящи изискванията за акредитация, Комитетът счита, че те са важни за осигуряването на прозрачност на целия процес на акредитация. Поради това, Комитетът насърчава испанския надзорен орган да изясни продължителността на процедурите за акредитация и оттегляне на акредитация в насоките, свързани с изискванията за акредитация.
13. И накрая, Комитетът разбира, че ако изрично не е посочено друго, проектът на испанския надзорен орган за акредитация се прилага както за вътрешни, така и за външни органи за наблюдение.

2.2.2 НЕЗАВИСИМОСТ

14. Що се отнася до въвеждането на раздел 1 от проекта на изискванията за акредитация, Комитетът взема под внимание всички елементи, които доказват независимостта и безпристрастността на органа за наблюдение по отношение на страните по кодекса и професията, отрасъла или сектора, за който се прилага кодексът. Изглежда обаче, че има противоречие между третия и четвъртия параграф на този раздел. В третия параграф е посочено, че органът за наблюдение следва да не бъде в *„каквато и да е зависимост (организационна, икономическа, професионална или лична) от свързания субект“*, което изглежда изключва възможността за

акредитация на вътрешни органи за наблюдение въз основа на изпълнението на тези изисквания. В същото време в последния параграф се посочват случаите, когато органът за наблюдение е вътрешен. Поради това, Комитетът препоръчва на испанския надзорен орган да изясни връзката между тези два параграфа и да обясни как вътрешният орган за наблюдение може да стане независим, както и да преработи третия параграф, така че вътрешните органи за наблюдение да бъдат обхванати по подходящ начин.

15. Що се отнася до изискване 1.1, трето тире, Комитетът счита, че формулировката „[...] се контролират от [...] от спонсора на кодекса за поведение, когато органът за наблюдение е вътрешен орган“ изглежда намалява разделението между отговарящите за прилагането на кодекси и страните по кодекса, от една страна, и органа за наблюдение, от друга. В действителност съгласно Насоките (параграф 65, страница 22), когато се предлага орган за наблюдение, следва да има служители и управление, отчетност и задачи, които са отделени от другите области на организацията на отговарящите за прилагането на кодекси. Освен това органът за наблюдение, дори да е вътрешен, следва да осигури адекватна безпристрастност и независимост въз основа на подхода за управление на риска. За тази цел Комитетът препоръчва испанският надзорен орган да заличи изречението „или от спонсора на кодекса за поведение, когато органът за наблюдение е вътрешен орган“, или да добави пояснения, съгласувани с Насоките.
16. Що се отнася до финансовите изисквания (раздел 1.3 от проекта на изискванията за акредитация на испанския надзорен орган), Комитетът признава, че на органите за наблюдение следва да бъдат предоставени финансовата стабилност и ресурсите, необходими за ефективното изпълнение на задачите им. Начините, чрез които органът за наблюдение получава финансова подкрепа, не трябва да влияят неблагоприятно върху неговата независимост при изпълнение на задачата му да следи за спазването на даден кодекс. Финансирането на органа за наблюдение и прозрачността на съответното финансиране представляват решаващ фактор за оценяване на независимостта на органа за наблюдение. Поради тази причина Комитетът препоръчва испанският надзорен орган да заличи израза „където е подходящо“ и да замени „следва“ с „трябва да бъде“ или „трябва да бъде предвидено“ в раздел 1.3 от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация.
17. Освен това в раздел 1.4 от проекта на изискванията за акредитация на испанския надзорен орган има изрично позоваване на „случаите, когато органът за наблюдение е вътрешен орган [вътрешен орган]“. Комитетът насърчава надзорния орган да поясни, че средствата за финансиране няма да засегнат неблагоприятно независимостта на вътрешния орган за наблюдение.
18. Комитетът отбелязва изискването органът за наблюдение да представи описание на ресурсите, с които разполага, за да изпълни задълженията си в резултат на неизпълнението на задачите си (раздел 8.3 от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация). Комитетът обаче счита, че такова изискване може да бъде непропорционално обременяващо за малките и средните предприятия, което може да ги демотивира да кандидатстват за акредитация. В тази връзка Комитетът препоръчва испанският надзорен орган да смекчи формулировката на този раздел, като се позове на отговорностите на органа за наблюдение като цяло.
19. Що се отнася до публикуването на годишния доклад за дейността на органа за наблюдение (раздел 6.1), Комитетът препоръчва, с цел по-голяма яснота, испанският надзорен орган да

конкретизира информацията, която се счита за важна за публикуване, както и нивото на подробност на информацията, която да бъде включена в такива доклади.

20. Комитетът отбелязва, че няма позовавания на отчетността като една от четирите области, в които органът за наблюдение доказва независимост. Съгласно Становище 9/2019 относно проекта на австрийския надзорен орган по защита на данните относно изискванията за акредитация на органи за наблюдение на кодекси за поведение съгласно член 41 от ОРЗД „За да се счита за независим, органът за наблюдение следва да може да докаже „отчетността“ си за своите решения и действия.“ (параграф 24). В тази връзка Комитетът препоръчва испанският надзорен орган да включи задължението за доказване на независимост по отношение на отчетността на органа за наблюдение. Например, испанският надзорен орган следва да поясни какви доказателства се очакват от органа за наблюдение, за да докаже своята отчетност. Това може да се постигне например, като се определят ролите и рамката за вземане на решения, както и процедурите за докладване на органа, а също и чрез създаване на политики за повишаване на осведомеността на служителите относно структурите на управление и съществуващите процедури.

2.2.3 КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

21. Комитетът се запозна с всички изисквания, включени в изискванията на испанския надзорен орган за акредитация, за да може органът за наблюдение да докаже, че упражняването на неговите задачи и задължения не води до конфликт на интереси. В увода към раздел 2 обаче няма достатъчно яснота кои ситуации могат да доведат до конфликт на интереси. Комитетът счита, че примерите за случаи, когато може да възникне конфликт на интереси, могат да бъдат полезни по практически причини. Пример за ситуация на конфликт на интереси е случаят, когато служителите, които извършват одити или вземат решения от името на органа за наблюдение, преди това са работили за отговарящия за прилагането на кодекса или за някоя от организациите, които се придържат към кодекса. Ето защо Комитетът насърчава испанския надзорен орган да добави няколко примера, подобни на този, даден в настоящия параграф.

2.2.4 ЕКСПЕРТЕН ОПИТ

22. Раздел 3 от изискванията на испанския надзорен орган за акредитация се отнася до „*организаторите на кодекса за поведение*“ и „*спонсора на кодекса*“ (разбирани като отговарящите за прилагането на кодексите) и органа за наблюдение, които трябва да докажат, че „*лицата, отговорни за вземането на решения, притежават необходимите знания по отношение на законодателството и практиката за защита на данните [...]* “. Комитетът счита, че позоваването на задължението на отговарящите за прилагането на кодекси да докажат експертния опит на органа за наблюдение може да бъде подвеждащо. Възможно е това да е подходящо в случай, че вътрешен орган за наблюдение кандидатства за акредитация, докато в случай на външен орган за наблюдение, самият орган, който кандидатства за акредитация, би трябвало да докаже своя експертен опит. Поради това Комитетът насърчава испанския надзорен орган да заличи изразите „*организатори на кодекса за поведение*“ и „*спонсор на кодекса*“, за да има позоваване както на вътрешните, така и на външните органи за наблюдение.
23. Освен това, Комитетът насърчава испанския надзорен орган да приведе първия параграф от този раздел в съответствие с Насоките, като включи позоваване на необходимия експертен опит в

„[...] законодателството за защита на данните и практиката в дейностите по обработване в сектора [...]“. Накрая, Комитетът насърчава надзорния орган да поясни третия параграф от този раздел, като посочи, че изискването за експертен опит се отнася за органа за наблюдение като цяло, а не за всеки служител.

24. Както се изисква съгласно Насоките, всеки кодекс трябва да отговаря на критериите на механизма за наблюдение (в раздел 6.4 от Насоките), като доказва „защо предложенията им за наблюдение са целесъобразни и възможни на практика“ (параграф 41, стр. 17 от Насоките). В тази връзка, във всички кодекси с определени органи за наблюдение трябва да бъде обяснено необходимото ниво на експертен опит в рамките на органа за наблюдение с цел ефективното изпълнение на дейностите за наблюдение. Раздел 3.1 от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация се отнася до *„средствата за доказване на необходимите умения, знания и опит“*. В него липсва позоваване на нивото на опит, както се изисква от самия кодекс. Комитетът насърчава испанския надзорен орган да добави примери, така че необходимият експертен опит, опитът и знанията в областта на защитата на данните, да бъдат отразени в самия кодекс.
25. В раздел 3.2 от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация се предоставя само общо описание на изискванията за експертен опит. Комитетът насърчава испанския надзорен орган да предостави подробно описание на изискванията за експертен опит и да поясни дали са обхванати изискванията, посочени в параграф 69 от Насоките.
26. И накрая, за да бъдат тези изисквания действителни изисквания, а не само насоки, Комитетът насърчава испанския надзорен орган да преработи и трите изисквания, така че да започват с *„органът за наблюдение...“*.

2.2.5 УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ

27. Комитетът отбелязва, че изискване 5.2 от изискванията на испанския надзорен орган за акредитация гласи, че процедурата за разглеждане на жалби ще бъде прозрачна и лесно достъпна за обществеността. Комитетът признава, че тази формулировка се основава на Насоките. Независимо от това, Комитетът счита, че за по-голяма яснота в изискванията следва да се конкретизира понятието „общественост“ и това дали в него са включени и страните по кодекса. Поради това Комитетът насърчава испанския надзорен орган да измени изискване 5.2 по подходящ начин.
28. Комитетът отбелязва, че сред факторите, които трябва да се вземат предвид при оценяването на детайлите на процедурите, насочени към наблюдение на спазването на кодекса за поведение от страните по кодекса (раздел 4.1, второ тире от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация), в изискването се споменава „броя на страните“. Не е ясно как оценката на испанския надзорен орган би могла да се основава на този критерий, като се има предвид, че е възможно броят на страните по кодекса да не бъде известен, когато органът за наблюдение кандидатства за акредитация, и това положение би могло значително да се промени след получаване на акредитацията. Сред споменатите фактори има и позоваване на *„броя на получените жалби“*. Тъй като броят на жалбите може да има значение, фокусът върху тях вероятно е по-подходящ като критерий, но той не е включен. Комитетът счита също така, че други елементи, като например предмета на жалбите, биха могли да имат по-голямо значение.

В тази връзка Комитетът насърчава испанския надзорен орган да замени понятието „брой на страните“ с „очакван брой и размер на страните“ и да заличи позоваването на „броя“ на жалбите, като го запази като по-общо позоваване, например „получените оплаквания“.

2.2.6 ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ

29. Що се отнася до жалбите спрямо страните по кодекса (изискване 5.2 от изискванията на испанския надзорен орган за акредитация), Комитетът признава, че изискванията към процеса за разглеждане на жалбите следва да бъдат определени на високо ниво и в тях да се посочват разумни срокове за отговор на жалбите. В тази връзка, Комитетът отбелязва, че в проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация се посочва, че процедурата за подаване на жалби следва да бъде разрешена „в разумен срок, не по-дълъг от три (3) месеца“. В случай че с термина „разрешава“ испанският надзорен орган се позовава на окончателното решение от разследването, Комитетът препоръчва да се предприеме по-гъвкав подход, като се отбележи, че органът за наблюдение ще трябва да предостави на жалбоподателя доклади за напредъка или резултатите в разумен срок, например три месеца. Ако испанският надзорен орган се позовава на друг вид разрешаване, различен от окончателното решение на разследването, Комитетът препоръчва да се поясни какъв вид информация трябва да се вземе предвид.
30. Освен това Комитетът отбелязва факта, че срокът от три месеца може да бъде удължен, когато е необходимо, като се отчете размерът на разследването дружество, както и трудността на разследването.
31. Комитетът отбелязва, че в раздел 5.2, пето тире от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация има позовавания само на „наказания“. Според Комитета това изискване изглежда ограничава възможностите на органа за наблюдение да действа с оглед на вида на мерките, които може да прилага. Освен това тези мерки трябва да бъдат определени в кодекса за поведение съгласно член 40, параграф 4 от ОРЗД. Комитетът счита, че по-изчерпателната формулировка би включвала позоваване на средства за защита и коригиращи мерки, и насърчава испанския надзорен орган да замени „наказания“ със „санкции“. Тези мерки трябва да бъдат определени в кодекса за поведение съгласно член 40, параграф 4 от ОРЗД. Поради това, с цел внасяне на яснота, Комитетът препоръчва да се добави позоваване на посочения в кодекса за поведение списък на санкциите в случай на нарушения на кодекса от страна на администратор или обработващ данни, придържайки се към него.
32. Комитетът отбелязва, че с цел осигуряване на прозрачност на процедурата за разглеждане на жалби испанският надзорен орган взема решение да изиска от органа за наблюдение да публикува решенията, взети във връзка с процедурата за разглеждане на жалби (раздел 5.2). Публикуването на окончателните решения може да има ефект на допълнителна санкция за страната по кодекса, към която е насочено решението. Комитетът обаче признава, че общата информация за действията, предприемани от органа за наблюдение в случай на нарушение на кодекса за поведение, би увеличила прозрачността. Затова за по-голяма яснота Комитетът препоръчва да се посочи вида на съответната информация, която органът за наблюдение е задължен да публикува. Например, органът за наблюдение може редовно да публикува

статистически данни с резултатите от дейностите по наблюдение, като например броя на получените жалби, вида на нарушенията и издадените коригиращи мерки.

2.2.7 КОМУНИКАЦИЯ С ИСПАНСКАТА АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ (ИАЗД)

33. Комитетът отбелязва, че няма позоваване на краен срок, до който органът за наблюдение следва да информира ИАЗД в случай на съществена промяна (раздел 6.2 от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация). По тази причина Комитетът препоръчва испанският надзорен орган да преформулира изискването за очакваните подходящи срокове за съобщаване. Например съществена промяна се съобщава на надзорния орган „без ненужно забавяне“. Освен това „обхватът на акредитацията“ е сред съществените промени, които се докладват на надзорния орган (раздел 6.2, четвърто тире). Комитетът счита това включване за подвеждащо, тъй като органът за наблюдение не може да промени обхвата на акредитацията. Поради това Комитетът препоръчва на испанския надзорен орган да заличи позоваването на обхвата на акредитацията или, като алтернатива, да поясни смисъла на това позоваване.
34. Комитетът отбелязва, че раздел 6.3 от изискванията на испанския надзорен орган за акредитация се отнася до елементите, които съобщението следва да съдържа; причините за решението, както и критериите, на които се основава спирането. От съображения за яснота Комитетът препоръчва да се добави и позоваване на „изключване“.

2.2.8 МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД НА КОДЕКСИ

35. Комитетът счита, че изискванията в раздел 7.1 изглеждат твърде строги и могат да доведат до прекомерни стандарти за органа за наблюдение, особено изискванията в трето и четвърто тире. Следва да бъде достатъчно органът за наблюдение да информира отговарящия за прилагането на кодекса и да препоръча съответните части от кодекса да бъдат преразгледани в съответствие с оценката. В допълнение в това изискване следва да се предвижда възможността информацията, посочена в него, да не бъде предоставена на отговарящия за прилагането на кодекса, а на всеки друг субект, посочен в кодекса за поведение, за да се даде на отговарящите за прилагането на кодекси свобода на действие при разработването на процедурата за оценка на необходимостта от преразглеждане на кодекса. В тази връзка Комитетът насърчава испанския надзорен орган да преформулира последните две тирета, така че да бъдат по-малко ограничителни, както и да включи информация, с която да бъдат премахнати идентифицираните недостатъци. Освен това Комитетът счита, че следва да се позволи по-голяма гъвкавост, и насърчава испанския надзорен орган да вземе предвид факта, че информацията, посочена в изискването, може да не бъде предоставена нито на отговарящия за прилагането на кодекса, нито на друг субект, посочен в кодекса за поведение, и да добави посоченото по-горе позоваване.

2.2.9 ПРАВЕН СТАТУТ

36. Раздел 8.1 от проекта на изискванията на испанския надзорен орган за акредитация включва позоваване на юридическото лице на органа за наблюдение; въпреки това е малко вероятно вътрешен орган за наблюдение да бъде юридическо лице. Това изискване всъщност би възпрепятствало вътрешния орган за наблюдение да кандидатства за акредитация. Следователно, Комитетът препоръчва на испанския надзорен орган да заличи позоваването на „*юридическо лице*“, за да се поясни, че вътрешните органи за наблюдение не са изключени.
37. И накрая, Комитетът отбелязва, че в изискванията или обяснителните бележки на испанския надзорен орган не се споменава възлагане на подизпълнител, поради което тази сфера остава отворена за вземане на решение от органите за наблюдение, които кандидатстват за акредитация. Комитетът препоръчва испанският надзорен орган да поясни дали органът за наблюдение може да прибегва до подизпълнители и при какви условия, както и тези условия да бъдат съответно отразени в обяснителните бележки или наредбата. Ако надзорният орган посочи, че възлагането на подизпълнители е разрешено, Комитетът препоръчва да се посочи в изискванията, че задълженията към органа за наблюдение се прилагат по същия начин и към подизпълнителите.

3 ЗАКЛЮЧЕНИЯ/ПРЕПОРЪКИ

38. Проектът на изискванията за акредитация на испанския надзорен орган може да доведе до непоследователно прилагане на акредитацията на органите за наблюдение и до необходимост от въвеждане на следните промени:
39. Като *обща забележка* Комитетът препоръчва испанският надзорен орган:
1. да замени „*следва*“ с „*трябва*“ в целия текст, за да се гарантира приложимостта на изискванията на практика.
40. Що се отнася до „*независимостта*“, Комитетът препоръчва на испанския надзорен орган:
1. да поясни и обясни в раздел 1 как вътрешен орган за наблюдение може да постигне независимост;
 2. да заличи следното изречение „*или от спонсора на кодекса за поведение, когато органът за наблюдение е вътрешен орган*“ от изискване 1.1, трето тире, или го поясни по друг начин, така че да бъдат изпълнени изискванията за независимост и безпристрастност, както са определени в Насоките;
 3. да коригира формулировката в изискване 1.3, за да се гарантира, че финансирането на органа за наблюдение не засяга неговата независимост;
 4. да смекчи формулировката на изискване 8.3, като обърне внимание на отговорностите на органа за наблюдение като цяло, така че това изискване да изглежда по-малко обременяващо за малките и средните предприятия, кандидатстващи за акредитация;
 5. да уточни коя информация от годишния доклад на органа за наблюдение относно извършените дейности се счита за подходяща за публикуване, както и нивото на подробност на информацията, която трябва да бъде включена в такива доклади;

- б. да включи задължението за доказване на независимост по отношение на отчетността на органа за наблюдение.
41. По отношение на „прозрачното разглеждане на жалби“ Комитетът препоръчва на испанския надзорен орган:
1. да възприеме по-гъвкав подход в изискване 5.2 по отношение на срока за разрешаване на жалби;
 2. да включи в изискване 5.2 позоваване на средства за правна защита и коригиращи мерки;
 3. да уточни вида на важната информация, която органът за наблюдение е задължен да публикува по отношение на приетите окончателни решения.
42. По отношение на „комуникацията с ИАЗД“ Комитетът препоръчва испанският надзорен орган:
1. да преформулира изискване 6.2, за да обхване очакваните подходящи срокове за комуникация с ИАЗД;
 2. да заличи позоваването на обхвата на акредитацията или, като алтернатива, да поясни смисъла на това позоваване в изискване 6.2, четвърто тире;
 3. да добави позоваване на „изключване“ в изискване 6.3 от съображения за яснота.
43. По отношение на „правния статут“ Комитетът препоръчва на испанския надзорен орган:
1. да заличи позоваването на „юридическо лице“ в изискване 8.1, за да се поясни, че вътрешните органи за наблюдение не са изключени;
 2. да поясни дали органът за наблюдение може да прибегва до подизпълнители и при какви условия, както и тези условия да бъдат отразени по подходящ начин в изискванията или обяснителните бележки. Ако възлагането на подизпълнители е разрешено, да измени изискванията или обяснителните бележки, така че приложимите към органа за наблюдение задължения да се прилагат по същия начин и към подизпълнителите.

4 ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

44. Настоящото становище е адресирано към испанския надзорен орган и ще бъде оповестено публично съгласно член 64, параграф 5, буква б) от ОРЗД.
45. Съгласно член 64, параграфи 7 и 8 от ОРЗД надзорният орган трябва да информира председателя по електронен път в срок от две седмици след получаване на становището дали ще измени, или ще запази своя проект за решение. В същия срок той предоставя изменения проект на решение или, ако не възнамерява да се съобрази изцяло или отчасти със становището на Комитета, като предостави съответните основания. Надзорният орган ще съобщи окончателното си решение на Комитета, така че последният да го включи в регистъра на решенията, разгледани съгласно механизма за съгласуваност, в съответствие с член 70, параграф 1, буква ш) от ОРЗД.

За Европейския комитет по защита на данните

Председател

(Andrea Jelinek)

Прието